

ਰੀਵੀਜ਼ਨਲ ਸਿਵਲ
ਪ੍ਰੇਮ ਚੰਦ ਪੰਡਿਤ ਜੇ. ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ
ਆਫਤਾਬ ਅਹਿਮਦ ਖਾਨ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ
ਬਨਾਮ

ਇੰਸਟਾਲਮੈਂਟ ਸਪਲਾਈ, ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਿਟਿਡ, ਅਤੇ ਹੋਰ, —ਜਵਾਬਦੇਹ.

1959 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਨੰਬਰ 439-ਡੀ. 5 ਸਤੰਬਰ, 1961

ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ (1940 ਦਾ X)—ਸੈਕਸ਼ਨ 28—ਅਵਾਰਡ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸਮਾਂ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ—
ਕੀ, ਇਕੱਲੇ ਸਾਲਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1940 ਦੀ ਧਾਰਾ 28 ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਕਿ ਅਵਾਰਡ
ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸਮਾਂ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲ ਕਿਸ ਨੂੰ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋਵੇਂ ਧਿਰਾਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ
ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸਮਾਂ ਵਧਾਉਣ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦੀਆਂ ਹਨ, ਇਸਲਈ ਸਾਲਸੀ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਧਿਰ ਇਸ ਧਾਰਾ
ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਇਕੱਲਾ ਸਾਲਸ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਅਜਿਹਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਸ਼੍ਰੀ ਦਲੀਪ ਸਿੰਘ, ਸਬ-ਜੱਜ, ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਦਿੱਲੀ, ਮਿਤੀ 2 ਸਤੰਬਰ, 1959 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਸੋਧ ਤੋਂ 1908 ਦੇ
ਐਕਟ V ਦੀ ਧਾਰਾ 115 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਸਾਲਸ ਨੂੰ ਕਾਰਜ-ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਲਈ 27 ਮਾਰਚ, 1958 ਤੱਕ ਅਵਾਰਡ ਬਣਾਉਣ
ਲਈ ਸਮਾਂ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ।

ਐਨ.ਆਰ. ਸੂਰੀ, ਵਕੀਲ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ

ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਚੰਦ, ਵਕੀਲ, ਸਿਰਫ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਵੱਲੋਂ

ਆਰਡਰ

ਪੰਡਿਤ, ਜੇ.- ਇਹ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਇਹ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਕ ਸਾਲਸ ਇਕੱਲਾ ਹੀ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ,
1940 ਦੀ ਧਾਰਾ 28 ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।

ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ 23 ਅਗਸਤ, 1956 ਨੂੰ ਇੱਕ ਹਾਇਰ-ਪਰਚੇਜ਼ ਐਗਰੀਮੈਂਟ ਰਾਹੀਂ ਆਫਤਾਬ ਅਹਿਮਦ
ਖਾਨ ਨੇ ਮੈਸਰਜ਼ ਕਿਸ਼ਤ ਸਪਲਾਈ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਿਟਿਡ ਤੋਂ ਇੱਕ ਬੱਸ ਖਰੀਦੀ। ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕੁਝ ਵਿਵਾਦ ਪੈਦਾ ਹੋ ਗਏ
ਅਤੇ, ਉਕਤ ਸਮਝੌਤੇ ਵਿੱਚ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਕਲਾਜ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ, 26 ਅਗਸਤ, 1957 ਨੂੰ, ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ
ਸ਼੍ਰੀ ਸਰਦਾਰ ਬਹਾਦਰ, ਵਕੀਲ ਦੀ ਸਾਲਸੀ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ। 10 ਮਾਰਚ, 1958 ਨੂੰ, ਸਾਲਸ ਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 28 ਦੇ
ਤਹਿਤ, ਸ਼੍ਰੀ ਪ੍ਰਿਤੀਪਾਲ ਸਿੰਘ, ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ, ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਦਿੱਲੀ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਵਾਰਡ ਬਣਾਉਣ ਲਈ
ਸਮਾਂ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ। 14 ਮਾਰਚ 1958 ਨੂੰ ਉਕਤ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਮਾਂ 29 ਮਾਰਚ 1958 ਤੱਕ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ।
ਸਾਲਸ ਨੇ 27 ਮਾਰਚ, 1958 ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਅਵਾਰਡ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਇਹ 30 ਅਕਤੂਬਰ, 1958 ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀ ਦਲੀਪ ਸਿੰਘ, ਅਧੀਨ
ਜੱਜ, ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਦਿੱਲੀ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਨੇ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀਆਂ
ਧਾਰਾਵਾਂ 14 ਅਤੇ 28 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਵੀ ਦਿੱਤੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਸਹੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ
ਅਧੀਨ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਅਦਾਲਤ ਨਹੀਂ ਗਈ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਸ਼੍ਰੀ ਪ੍ਰਿਤੀਪਾਲ ਸਿੰਘ ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ
ਜੱਜ, ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਵਾਰਡ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸਮਾਂ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ
ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੱਚਾ-ਮੁੱਚੀ ਗਲਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਵਾਰਡ
ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ 27 ਮਾਰਚ, 1958 ਤੱਕ ਵਧਾ ਕੇ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ। ਆਫਤਾਬ ਅਹਿਮਦ
ਖਾਨ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਨੇ 12 ਜਨਵਰੀ, 1959 ਨੂੰ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 30, 31 ਅਤੇ 33 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਤਰਾਜ਼
ਉਠਾਇਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਕੰਪਨੀ ਨੇ 28 ਜੁਲਾਈ, 1957 ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 41 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼੍ਰੀ ਦਲੀਪ ਸਿੰਘ ਦੇ ਪ੍ਰੈਜ਼ੀਡੈਂਟ
ਸ਼੍ਰੀ ਓਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗਰਗ, ਅਧੀਨ ਜੱਜ, ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਦਿੱਲੀ, ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਰਾਹੀਂ ਕੁਝ ਅੰਤਰਿਮ ਰਾਹਤ
ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਉਕਤ ਜੱਜ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮ ਮਿਤੀ 29 ਨਵੰਬਰ, 1957
ਦੁਆਰਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਹੀ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 31 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਸਮਾਂ ਵਧਾਉਣ

ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ 14 ਮਾਰਚ, 1958 ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀ ਪ੍ਰਿਤੀਪਾਲ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਅਵਾਰਡ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ 29 ਮਾਰਚ, 1958 ਤੱਕ ਵਧਾਉਣ ਦਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਆਦੇਸ਼, ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸੀ। 16 ਮਾਰਚ, 1959 ਨੂੰ, ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 28 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼੍ਰੀ ਦਲੀਪ ਸਿੰਘ, ਅਧੀਨ ਜੱਜ, ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ 27 ਮਾਰਚ, 1958 ਤੱਕ, ਅਵਾਰਡ ਬਣਾਉਣ ਲਈ, ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਸਮਾਂ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਵੀ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਕਿ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਇੱਕ ਸੱਚੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੀ ਕਿ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹੋਰ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਭੇਜੀ ਗਈ ਸੀ। 3 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1959 ਨੂੰ, ਆਫਤਾਬ ਅਹਿਮਦ ਖਾਨ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਨੇ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਇਸ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਕੋਲ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 28 ਅਧੀਨ ਸਮਾਂ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸੇ ਮਿਤੀ ਨੂੰ, ਹੇਠ ਲਿਖਿਆ ਮੁੱਦਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ -

"ਕੀ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 28 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਵਾਰਡ ਬਣਾਉਣ ਅਤੇ ਫਾਈਲ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਾਂ ਵਧਾਉਣ ਦਾ ਢੁਕਵਾਂ ਕਾਰਨ ਹੈ?"

ਇਸ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਗਵਾਹੀ ਦਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ (ਸ਼੍ਰੀ ਦਲੀਪ ਸਿੰਘ, ਅਧੀਨ ਜੱਜ, ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ) ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੀ ਕਿ ਸਾਲਸ ਨੇ 10 ਮਾਰਚ, 1958 ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀ ਪ੍ਰਿਤੀਪਾਲ ਸਿੰਘ, ਅਧੀਨ ਜੱਜ, ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸੱਚੇ-ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਦਰਖਾਸਤ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਅਵਾਰਡ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸਮਾਂ ਵਧਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸੀ। ਅਜਿਹਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਉਸਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਢੁਕਵਾਂ ਕੇਸ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 28 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਮਾਂ ਵਧਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਉਸਨੇ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਨੂੰ 27 ਮਾਰਚ, 1958 ਤੱਕ ਅਵਾਰਡ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸਮੇਂ ਦੀ ਐਕਸਪੋਸਟ ਫੈਕਟੋ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦਿੱਤੀ। ਇਸ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਆਫਤਾਬ ਅਹਿਮਦ ਖਾਨ ਦੁਆਰਾ ਮੌਜੂਦਾ ਸੋਧ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਦੀ ਇਹ ਖੋਜ, ਕਿ ਸਾਲਸ ਇੱਕ ਭਰੋਸੇਮੰਦ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੀ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਪ੍ਰਿਤੀਪਾਲ ਸਿੰਘ, ਅਧੀਨ ਜੱਜ, ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਵਾਰਡ ਦੇਣ ਲਈ ਸਮਾਂ ਵਧਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸੀ, ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਗਲਤ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਲਸ ਕਟਿਹਰੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਇਕੱਲਾ ਹੀ ਸੀ ਜੋ ਅਜਿਹਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਸਿੱਖਿਅਕ ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਢੁਕਵਾਂ ਕੇਸ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 28 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਮਾਂ ਵਧਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਕੰਪਨੀ ਕੋਲ ਇਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਜਿਹੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਇਕੱਲਾ ਸਾਲਸ ਸੀ, ਜੋ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 28 ਤਹਿਤ ਸਮਾਂ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਰੁਖ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਧਿਰ, ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸਹੀ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਇਕੋ ਇਕ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਸਿਰਫ ਸਾਲਸ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਕੋਈ ਧਿਰ, ਜੋ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 28 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 28 ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ:-

“(1) ਅਦਾਲਤ ਜੇਕਰ ਇਹ ਠੀਕ ਸਮਝੇ ਕਿ ਵਾਰਡ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਕੀ ਅਵਾਰਡ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਅਵਾਰਡ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਵਧਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(2) ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਸਮਝੌਤੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਵਸਥਾ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਾਲਸ ਜਾਂ ਅੰਪਾਇਰ, ਸਮਝੌਤੇ ਲਈ ਸਾਰੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਅਵਾਰਡ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸਮਾਂ ਵਧਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਇਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨਾ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਵਾਰਡ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸਮਾਂ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲ ਕਿਸ ਨੂੰ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਇੱਕ ਧਿਰ ਨੂੰ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਮਾਂ ਵਧਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਕੀ ਅਵਾਰਡ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਕੀ ਅਵਾਰਡ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।

ਮੰਨ ਲਓ ਕਿ ਅਵਾਰਡ ਕਿਸੇ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਅਵਾਰਡ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਉਦੋਂ ਸੁਭਾਵਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਪਾਰਟੀ ਅਵਾਰਡ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸਮਾਂ ਵਧਾਉਣ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਲੈਂਦੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜੇਕਰ ਅਵਾਰਡ ਅਜੇ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਾਲਸੀ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀਆਂ ਕੋਈ ਵੀ ਜਾਂ ਦੋਵੇਂ ਧਿਰਾਂ ਸਾਲਸ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਵਿਵਾਦਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਾਂ ਵਧਾਉਣ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣਗੀਆਂ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਸਾਲਸ, ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਵਾਰਡ ਬਣਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਸਮਾਂ ਵਧਾ ਕੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਰਵਾਉਣ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ। ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇਹ ਪਾਰਟੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਜਾਂ ਦੋਵੇਂ ਧਿਰਾਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਦਾਲਤ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਇਸਲਈ, ਸਾਲਸੀ ਸਮਝੌਤੇ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਪੱਖ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਇੱਕਲਾ ਸਾਲਸ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਅਜਿਹਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਪਟੀਸ਼ਨ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਲਾਗਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦੇਵਾਂਗਾ।

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਅਨੁਵਾਦ ਕਰਤਾ: ਮੁਕੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ,